

ним і протидіяти його можливим негативним проявам, а також сприятиме підвищенню ймовірності комерційного успіху інновацій.

Список використаних джерел:

1. Вітлінський В.В. Ризикологія в економіці та підприємстві: монографія / В.В. Вітлінський, Г.І. Великоіваненко. – К.: КНЕУ, 2004. – 480 с.
2. Медведев А. Особенности оценки и отбора инновационных проектов / А. Медведев // Мировая экономика и международные отношения. – 1993. – № 7. – 128 с.
3. Медынский В.Г. Риски в инновационном предпринимательстве / В.Г. Медынский, Л.Г. Шаршукова // Инновационное предпринимательство. – М.: ИНФРА-М, 1997. – С. 206-233.
4. Статистична інформація на офіційному веб-сайті Державного комітету статистики // [Електронний ресурс]. – Режим доступу: URL:<http://www.ukrstat.gov.ua>.
5. Устенко О.Л. Теория экономического риска: монография / О.Л. Устенко. – К.: МАУП, 1997. – 164 с.
6. Сорока П.М. Економічні та фінансові ризики: навч. посіб. для дистанційного навчання / [П.М. Сорока, Б.П. Сорока]; за наук. ред. О.Д.Гудзинського. – К.: Університет «Україна», 2006. – 266 с.
7. Тэпман Л.Н. Риски в экономике: учеб. пособие для вузов / [Л.Н. Тэпман]; под ред. проф. В.А. Швандара. – М.: ЮНИТИ-ДАНА, 2002. – 380 с.

Федоренко І.А.

*студентка економічного факультету,
Білоцерківський національний аграрний університет*

ІННОВАЦІЙНА ДІЯЛЬНІСТЬ ЯК ФАКТОР ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ

Актуальність цієї теми полягає у тому, що новий рівень науково-технічного розвитку викликав посилення інноваційної активності господарюючих суб'єктів. Підприємства, що впроваджують інновації, мають більш високий рівень обсягів виробництва та доходів, а їх інноваційна діяльність пов'язана з трансформацією результатів науково-технічної діяльності в новий чи вдосконалений продукт.

Дослідженням практичних і теоретичних проблем здійснення інноваційної діяльності займалися багато вітчизняних вчених: Т.У. Буніч, П.Н. Завлін, А.С. Кулагін, Л.І. Леонтьєв, А.Ю. Юданов, І. Бураковський, В. Геєць, І. Лукінов, Є. Савельєва, А. Філіпенко, М. Чумаченко та ін. Однак велика частина робіт цих учених носить переважно загальнотеоретичний характер чи присвячена рішення окремих аспектів проблем.

Серед передумов економічного зростання інноваційна складова посідає особливе місце. Вітчизняна економіка потребує значної уваги до процесів підвищення ефективності виробничої структури, розвитку внутрішнього ринку та експортно-орієнтованої діяльності.

Перехід до нової якості економічного зростання на інноваційній основі характеризує сучасний розвиток ринкового господарства. Проблема

інноваційного розвитку є актуальною для всіх постіндустріальних країн. Особливо нагальною вона є у країнах з перехідною економікою. Вибір моделі державної інноваційної політики у своїй основі визначається такими факторами: подоланням диспропорцій адміністративної економіки на ринковій основі, складними політичними проблемами, розробкою стратегії конкурентоспроможності в умовах формування сучасного глобального середовища постіндустріального інформаційного суспільства [2, с. 135].

На сучасному етапі розвитку суспільства інноваційна діяльність є невід'ємною частиною ефективного функціонування економіки. Створюючи підґрунтя для подальшого економічного зростання, інновації також є результативною характеристикою добробуту країни в цілому. Для України тільки інноваційна стратегія може визначати шлях соціально- економічних перетворень. Інноваційні механізми економічного розвитку повинні використовувати науково-технічний потенціал і базуватися на відповідній інфраструктурі.

Активізація інноваційної діяльності вимагає нових форм і методів упровадження досягнень науки і техніки, насамперед за рахунок розширення інноваційного ринку. Нині його в Україні практично немає, а становлення йде досить повільно. Можна ясно побачити недоліки розвитку інноваційного ринку – неринковий характер формування цін, безсистемність у визначенні безпосередніх замовників і споживачів виконаних розробок; не здійснюються аукціонні торги інноваційних розробок, немає інноваційних бірж і ефективної реклами; відчувається дефіцит маркетингових досліджень, низька питома вага витрат на інноваційну діяльність у капіталовкладеннях і т.д [1, с. 169].

Сценарії і прогностні оцінки інноваційного розвитку України розроблено на основі використання індикаторів Європейського інноваційного табло. Зміни значень комплексу індикаторів, що визначають бажану або можливу динаміку процесу інноваційного розвитку, узгоджені з основними показниками, запропонованими в проекті Стратегії розвитку економіки України у період до 2020 року, зокрема з тими, що визначають темпи зростання ВВП. Сценаріями Стратегії визначається необхідний рівень впливу інноваційного фактору в економічному зростанні, яке передбачене в зазначеному проекті Стратегії розвитку економіки України у період до 2020 року, а також можливості посилення цього впливу за рахунок максимального використання прихованого потенціалу національної інноваційної системи. Стратегія розвитку економіки України у період до 2020 року обґрунтовує два варіанти сценарію і два етапи їх реалізації.

Виходячи з того, що інноваційний розвиток є органічною складовою макроекономічних, соціальних, політичних та інших сучасних процесів, та враховуючи попередній, в цілому негативний досвід України у спробах перейти реально на інноваційний шлях економічного розвитку, а також на копичення глибинних системних негативних наслідків від проведення неоліберальних економічних реформ, які стали нездоланими перепонами на шляху утвердження інноваційної моделі розвитку України, основними передумовами успішного досягнення визначеної Стратегією мсти є:

- зміна концептуальних засад, що визначають в теперішній час роль і практичні функції держави в ринковій економіці;
- структурна перебудова економіки, в першу чергу промисловості; • подолання кризової економічної нерівності населення; • відновлення довіри населення до держави і влади.

Отже, економічний розвиток промислового виробництва, з сучасної наукової точки зору, є Інноваційним процесом, пов'язаним з упровадженням у сферу її функціонування різного роду нововведень.

Позитивний вплив інновацій на рівень конкурентоспроможності економіки країни проявляється в зростанні продуктивності праці та доданої вартості, структурному оновленні економіки, збільшенні питомої ваги високотехнологічних, наукоємних галузей у структурі виробництва та експорту, підвищенні якості продукції, і, як наслідок, – в розширенні ринків збуту. На сьогодні інноваційна діяльність – невід'ємна частина ефективного функціонування економіки. Вона сприяє економічному зростанню, а інновації є результативною характеристикою добробуту країни в цілому [3, с. 157].

Таким чином, впровадження інноваційного типу розвитку забезпечить Україні стійкі темпи економічного зростання, бурхливий розвиток науково-технічного прогресу, визначить місце країни у світовому господарстві, внутрішнє соціально-економічне становище.

Список використаних джерел:

1. Біловодська О.А. Еволюція факторів економічного зростання та роль інновацій на сучасному етапі соціально-економічного розвитку / О.А. Біловодська // Механізм регулювання економіки, економіка природокористування, економіка підприємства та організація виробництва. - 2002. - № 3-4. - С. 169.
2. Ганущак Л.М. Шляхи використання зарубіжного досвіду управління інноваційним потенціалом підприємств України // Актуальні проблеми економіки. – 2006. – № 4. – С. 135.
3. Государственные и региональные приоритеты управления инновационной и научно-технической деятельностью: Монография / В.В. Дорофиев, В.П. Колосюк, С.В. Калинович, Е.В. Долгалева; Донецк, гос. ун-т управления. – Донецк: ВИК, 2005. – С. 157.